

CARTES A LA REDACCIO

CARTA OBERTA

Bons amics redactors de ELS CINGLES,

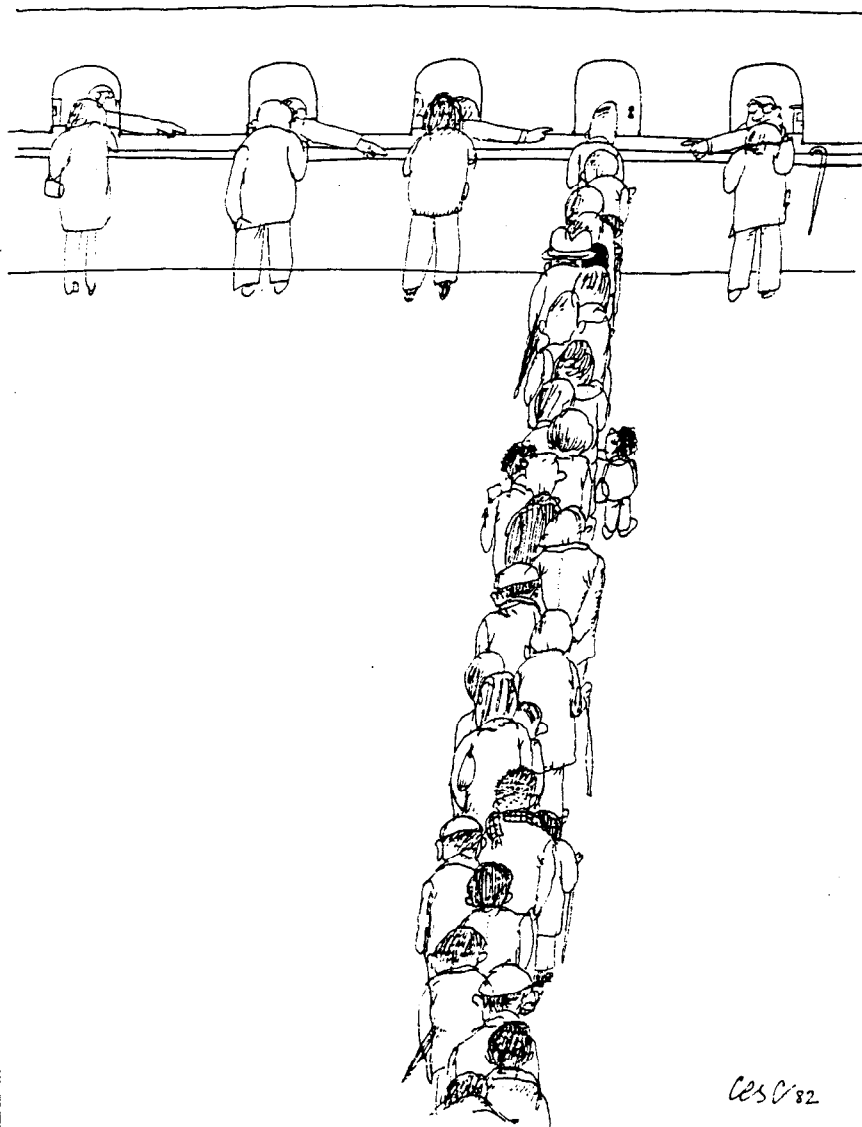
a l'Editorial del número 11 de la vostra publicació, que amb tanta constància manteniu, recordàveu unes paraules del primer editorial, de l'any 1979: "Procurarem... fer una autocrítica de les activitats municipals, econòmiques, cíviques, etc.", i ens convidàveu a fer servir les planes d'aquesta eina per fer aquesta tasca.

Jo sóc, amics, un "foraster de fora" que no ha pogut assolir, amb respecte a Tavertet, altra cosa que venir-hi a treure el cap almenys una vegada cada estiu (algun any més d'una vegada i tot) per admirar el poble, l'esglesiola, els encontorns, els cingles i el pantà de Sau, etc. I parlar una mica amb la gent. I portar-hi els convidats que passen per la nostra casa de vacances a la Plana de Vic.

Per això, perquè he gosat a Tavertet i, fins i tot, he patit amb alguna de les circumstàncies que hi he contemplat alguna vegada, em vaig permetre la llibertat de trametre-us "coses" per si us semblaven útils per ser publicades a ELS CINGLES. Amb aquests mateixos "drets" us faig avui una carta per parlar d'uns temes que he pogut comprovar durant la meva darrera visita que m'ha permès de saludar personalment el bon amic Sanglas i "donar la cara" a la revista, i a la gent que s'esforça per a fer-la anar sortint, malgrat les dificultats i la soledat dels pobles petits. Endavant!

Arribant davant de l'Ajuntament he tingut una pena: els avisos hi són escrits, per a informar-ne els veïns de Tavertet, en castellà. No creieu, amics, que això és molt incongruent a Tavertet i en aquests temps en què convé esforçar-nos tots pel redreçament de Catalunya? Ja ho sé que no cal que de tant lluny m'ofereixi per traduir, perquè els que redacteu ELS CINGLES en sabeu i viu més a prop i estic segur que us ofereireu per a una tasca així.

I ara, la cara, si això que acabo de dir és la creu. Fa uns anys havia sentit una profunda pena mirant l'escola, en

estat gairebé ruïnós i que em feia l'efecte que no servia. Ara la vaig veure renovada i m'ha fet la impressió que sí, que torna a servir: llegint el núm. 11 veig que la Isabel Perramon diu que "no hi van més / que quatre ninets", però també fa notar que "és millor l'escola de Tavertet / que no la d'un altre poblet". Deu ser veritat que la Generalitat es mira amb uns altres ulls el nostre ensenyament bàsic o primari i esperem que s'acabi l'abandó dels pobles petits i dels seus infants. Procureu, amics, que l'escola no es torni a tancar mai més. Però, m'ho deixeu dir? Oi que seria molt bonic que entre tots podríeu (i si ho voleu fer durant les vacances m'ofereixo a donar-vos un cop de mà) arranjar el pati, plantar-hi flors i deixar una tanca lliure però re-

construïda?

I, per fi, la tercera de les matèries de les quals us volia parlar, és segurament més conflictiva i més difícil: la carretera que va al "mirador" de l'embassament de Sau.

La primera vegada que hi vaig venir s'hi anava amb cotxe, gairebé perfectament. Semblava que s'estava a punt d'acabar una carretera que es preveia ampla i ben traçada. L'any següent la carretera estava pitjor i, el més greu, encallada. Parlaven de no sé quins problemes i obstacles. Aquest any, hem volgut seguir la nostra tradició, però... no hem pogut pas arribar a terme sense deixar els cotxes i fer un tros de camí a peu. Pel que es veu, pot ser que l'any vinent ja no puguem ni anar-hi sense fer d'excursionistes... I els vells ens